

Kalina Jędrusik, Nie mów nic

Nie myli nam się już z nocą dzień
zegarów nudny rytm porwał cię
nie jesteś już ten i ja już nie ta
została nam pusta gra

Już nie mów, nie mów nic, nie mów nic
już nie patrz, nie patrz tak, pozwól iść
Już pusty nasz dom
jak dłuży się dzień
i noc mamy złą
i w sercach jest cień
a chłód w dotyku naszych rąk

Już nie kłam, nie kłam tak, nie proś mnie
już nie ma, nie ma nic, przecież wiem
Zabrało nam słów, księżyców i gwiazd
czułości już nie ma w nas

Już nie mów, nie mów nic, nie mów nic
już nie patrz, nie patrz tak, pozwól iść
Choć pusto jest tak
nie trzeba ci mnie
bo szczęścia nam brak
kochamy się źle
więc nie mów, nie mów, nie mów nic